

КОМСОМОЛЬСЬКІЙ ДОЗОР НЕСУТЬ „ПРОЖЕКТОРИСТИ“

ЦІНУ робочої хвилини знає кожен червонозорівець. За одну хвилину завод виготовляє продукції на 654 карбованці, за дві — високопродуктивну посівну машину.

Тож питанням раціонального використання кожної робочої хвилини, кожного верстата, питанням трудової дисципліни заводські «прожектористи» надають значної уваги. Протягом першого кварталу штаб «КП» провів чимало рейдів-перевірок. Одна з них відбулася напочатку січня, коли підприємство розпочало виконувати завдання — посилено постачати сільське господарство посівними машинами до весняно-польових робіт. За два дні «прожектористи» разом з народними контролерами організували чергування

ПІВТІВНИКОМ по місту стали сьогодні численні лозунги, заклики, стенди пошани... Гості Олександрії, ще не знаючі її, роблять висновок — потрапили в промислове місто, де трудовий ритм виривається за прохідні заводів, фабрик, шахт і по-діловому нагадує: йде завершальний рік п'ятиріччя...

Тут свій рахунок вагомих днів у комсомольців і молоді «більше продукції, вищої якості, з найменшими затратами» — цей лозунг, проголошений у Зверненні Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу на старті року, владно увійшов в їх життя. Перше підтвердження тому — робота молодих робітників Олександрійського електромеханічного заводу. Їх на підприємстві трудиться майже дві тисячі. І в успіхи заводу вони внесли свою частку: юнаки і дівчата разом з колективом добилися в минулому році того, що 92,4 процентам виготовленої продукції присвоєно державний Знак якості. Про цю важливу справу й почалася розмова в комітеті комсомолу під час рейду. Начальник штабу «Комсомольського прожектора» Микола Вислюгов так і сказав:

— Ми гордимся нашими виробами. Все зроблено на совість.

Боротьба за якість продукції на підприємстві позитивно позначилася і на трудовій дисципліні молоді заводу. «Прожектористи» разом з економістами підраховали, що вартість однієї втраченої хвилини для заводу коштує 120 карбованців.

По-новому ставимося після цього до робочого часу, — говорить секретар комітету комсомолу Віктор Власенко. Відчули його матеріально і... оголосили бій порушникам трудової дисципліни.

ШТАБ «Комсомольського прожектора» постійно проводить рейди-перевірки дисципліни праці, боротьби з втратами робочого часу. Жодне порушення не залишається поза увагою «прожектористів». Віктор Власенко виділяє з кола заходів саме індивідуальну роботу з тими, хто ще допускає відхилення від розпорядку робочого дня.

— Вважаємо, що з плеча рубати не варто. Звичайно, враховуємо міру порушення та ким воно допущене. Іноді досить обмежитися лише бесідою, чи розглядом на засіданні комітету комсомолу, штабу «КП». І лише деякі випадки виносим на розсуд всієї комсомольської організації, всього колективу заводу. Тоді на стенді «Комсомольського прожектора» з'являється стіннівка. Незатишно почувають себе порушники в такі дні.

На Олександрійському авторемонтному заводі членам рейдової бригади не довелося зустрітися з начальником штабу «Комсомольського прожектора». Інформував про роботу секретар комітету комсомолу Леонід Валентович. На підприємстві штаб «КП» успішно співробітничав з групою народного контролю. Вони регулярно проводять спільні рейди, матеріали яких висвітлюють у вітрині — «Говорять: народний контроль, «Комсомольський прожектор». Минулого року випустили 32 номери «КП». Комітет комсомолу не залишає поза увагою «прожектористів». Лише з вересня 1974 року чотири рази роботу штабу «КП» заслуховували на засідан-

Рейдова бригада: В. ОРЕЛ — заступник голови обласного штабу «КП», О. ШАПОВАЛОВ — майстер лінійно-монтажної дільниці механізації тваринницьких ферм Компаніївського райоб'єднання «Сільгосптехніка», Н. МЕЛЬНИК — зав. бібліотекою, секретар комсомольської організації колгоспу «Комінтерн» Бобриньського району, Г. ПАТХІР — секретар комсомольської організації колгоспу ім. Шевченка Новоархангельського району, В. НЕДОБОРА — інженер по охороні праці дистанції шляху Добровеличківського району, О. ШЕВЧЕНКО — другий секретар Знамянського МК ЛКСМУ.

ЗА ДВІ ХВИЛИНИ — СІВАЛКУ

на всіх заводських прохідних, записали прізвища тих, хто запізнився, ретельно перевірили табельний облік у всіх цехах. Недоліки, виявлені під час рейду, знайшли відображення у наказі директора. Всі порушники були позбавлені премії, трьом майстрам, на дільницях яких порушувалася табельний облік, оголосили догани. Це лише один приклад роботи «прожектористів». Вони широко використовують багатотаражку «Червона зірка», заводське радіомов-

лення. Під рубрикою «Кожну робочу хвилину — на службу п'ятиріччю» вміщали в газеті матеріали рейдів-перевірок: «Аврал не планували», «Кого це повинно турбувати», «Робочі години — на вітер».

Завдання «прожектористів» — не лише проводити рейди, а, перш за все, переконати кожного робітника у важливості його праці, допомогти зрозуміти, що ударна робота кожного сприятиме чіткому ритмові підприємства протягом усього трудового дня.

І. ГРАБКО, начальник штабу «Комсомольського прожектора» заводу «Червона зірка», м. Кіровоград.

Сторінка обласного штабу «Комсомольського прожектора». Випуск № 1.

РАЗОМ З КОНТРОЛЕРАМИ

ВІЙШОВ черговий номер «КП», викликав у цехах жававу дискусію. «Прожектористи» працювали добре і задоволені наслідками роботи. Проте, випуск листівок вони вважають лише незначною часткою своєї роботи. Головний напрям їхньої діяльності — проведення рейдів-перевірок використання робочого часу, дисципліни праці, економії сировини, використання техніки. Обсяг робіт значний. Вчасно, якісно проводять рейди, допомагає численний актив — близько 50 молодих робітників, службовців.

«Прожектористи» підтримують тісний зв'язок і з групою народного контролю. У практику вже давно увійшли проведення спільних рейдів, засідань штабу «КП» та групи народного контролю, що значно активізує роботу.

В січні провели спільний рейд-перевірку зберігання мінеральних добрив. На одному полі виявили 15 тонн міндобрив, про які «забули» механізатори. Це питання розглядалося на спільному засіданні штабу «КП» та групи народного контролю. Винні тримали відповідь перед усім колективом.

Нещодавно вийшло нове «Положення про роботу «Комсомольського прожектора». «Прожектористи» перерозподіляють обов'язки, створюють нові пости «КП». Чимало вони працюють над тим, щоб розширити коло свого активу, щоб все більше юнаків і дівчат брали участь в роботі комсомольських дозорців.

С. КОВАЛЕНКО, молодий комуніст, слюсар Маловисіпського цукрокомбінату.

Напружені плани в передпосівний період у червонозорівців. Та машинобудівники дбають не лише про те, щоб більше сівалок зійшло з конвеєрів, а й щоб надійні і довговічні вони були в роботі. Зараз разом з усім колективом комсомольці і молодь заводу «Червона зірка» борються за присвоєння сівалці СЗЛ-3,6 державного Знака якості.

На фото: йде рейд перевірки якості готової продукції (зліва направо): начальник штабу «Комсомольського прожектора» І. ГРАБКО, члени штабу — І. ШВЕЦЬ та С. СВІРИДЕНКО.

Фото Ф. ГОПЧАРА, В. МОЩИНСЬКОГО.

Неспокійна „посада“ Віктора Данасієнка

ОБИРАЮЧИ Віктора членом штабу «Комсомольського прожектора», не сумнівалися, що довіру виправдає. Молодий комуніст, заступник секретаря комсомольської організації дистанції цивільних споруд станції Знамянка — його знали, як добросовісного, вимогливого і принципового. До обрання в штаб вузлового «КП» мав великий стаж роботи «прожектористом» у себе на виробництві, був членом групи народного контролю.

На новій «посаді» Віктора Данасієнка я не раз бачив за «роботою» і щиро часом задрив: грамотно і по-діловому підходить до доручень. І принцип у нього з'явився свій, особистий. Не тільки ставив за мету виявити недоліки чи порушення, а, перш за все, шукав шляхи до того, щоб попередити і не допускати їх, та, якщо вже вони й трапилися, то намагався найшвидше покласти їм край.

Пригадую, коли наша республіка зобов'язалася засипати в комори країни мільярд пудів зерна, Віктор виступив ініціатором створення комсомольських спорних пунктів безупинного просування ешелонів з зерном на Знамянському вузлі. «Українському хлібові — зелену вулицю!» — під таким девізом працювали «прожектористи» в ті дні. Готуючись до перевезень зерна врожая 1974 року, члени «Комсомольського прожектора» вирішили використати досвід попереднього літа. Провели навчання членів постів «КП», погурбувалися про те, щоб на відповідальних ділянках працювали хороші спеціалісти. На Знамянській реалбазі хлібопродуктів організували регулярне чергування молодих представників комсомольського контролю. Ці заходи сприяли тому, що втратам хліба при перевезенні був поставлений надійний заслін.

Здавалося, головне зроблено, то час сконцентрувати енергію для нових справ. Та «свідлустки» ні Віктор Данасієнка, як начальник штабу «Комсомольського прожектора», ні «прожектористи» собі не дозволили. Віктор організував рейд-перевірку умов роботи на реалбазі, погурбувалися про забезпечення працівників продуктами харчування в нічні зміни. Виявили дозорці і ряд серйозних недоліків у санітарії, в організації відпочинку молоді. І одразу ж виступили з гострим сигналом в районній газеті.

Віктор розумів, що на одному ентузіазмі далеко не підеш. Ось тоді організував навчання членів постів і штабів «КП», встановив тісні зв'язки з групами народного контролю вузлових підприємств. Стало традицією, що рейди груп народного контролю не проходять без участі «прожектористів».

Щодня я проходжу повз вітрину «Комсомольського прожектора». «Зубатий», непримиренний кожен випуск до безгосподарності, порушників дисципліни, словом, до всього, що заважає жити і працювати комуністичному. І за кожною вісткою «прожектористів» бачу неспокійного ватажка дозорців Віктора Данасієнка. Виправдав мій молодший товариш довір'я комсомольців.

Д. ГРИЦАЙ, член групи народного контролю Знамянського локомотивного депо.

